

- 2) kredytobiorca nie przedstawi w terminie 3 miesięcy od dnia uruchomienia kredytu dokumentu potwierdzającego ustanie stosunku pracy z publicznym zakładem opieki zdrowotnej.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, kredytobiorca jest obowiązany do spłaty odsetek bankowych w pełnej wysokości wynikającej z umowy kredytowej za okres korzystania z kredytu, zaś bank, który udzielił kredytu, zwraca na rachunek prowadzony w Banku Gospodarstwa Krajowego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia kredytobiorcy wezwania do zapłaty odsetek w pełnej wysokości, kwotę udzielonych dopłat.
3. Zwrócone kwoty dopłat, o których mowa w ust. 2, Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania do budżetu państwa.
4. Banki, o których mowa w art. 3 ust. 2, dokonują kontroli zgodności wykorzystania udzielonego przez siebie kredytu z jego przeznaczeniem, z własnej inicjatywy lub na wniosek:
- 1) okręgowej rady właściwego samorządu zawodowego, jeżeli kredyt jest przeznaczony na wykonywanie zawodu w formie praktyk, o których mowa w art. 1 pkt 1,
 - 2) wojewody — w odniesieniu do niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej.
- Art. 9.** Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.
- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1407

USTAWA

z dnia 24 sierpnia 2001 r.

o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych ustaw.

- Art. 1.** W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 29, poz. 320, Nr 42, poz. 473, Nr 63, poz. 634, Nr 125, poz. 1367 i Nr 126, poz. 1382) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami:

 - 1) higieny środowiska,
 - 2) higieny pracy w zakładach pracy,
 - 3) higieny radiacyjnej,
 - 4) higieny procesów nauczania i wychowania,
 - 5) higieny wypoczynku i rekreacji,
 - 6) zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku,
 - 7) higieniczno-sanitarnymi, jakie powinien spełniać personel medyczny, sprzęt oraz pomieszczenia, w których są udzielane świadczenia zdrowotne

— w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych.”;
 - 2) w art. 2 skreśla się przecinek i wyrazy „jeżeli ich występowanie ma charakter epidemiczny”;
 - 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Do zakresu działania Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy w szczególności:

 - 1) uzgadnianie projektów wojewódzkich i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz warunków zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji, a także wskazań lokalizacyjnych i lokalizacji autostrad pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,
 - 2) uzgadnianie dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych dotyczących:
 - a) budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
 - b) nowych materiałów i procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji lub budownictwie,
 - 3) uczestniczenie w dopuszczeniu do użytku obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych oraz środków komunikacji lądowej,

- 4) inicjowanie przedsięwzięć oraz prac badawczych w dziedzinie zapobiegania negatywnym wpływom czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi.”;
- 4) w art. 4 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody do spożycia, czystości powietrza atmosferycznego, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach,”;
- 5) w art. 5:
- a) w pkt 2 skreśla się wyraz „publicznym”,
- b) dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) wydawanie decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej lub decyzji o braku podstaw do jej stwierdzenia,”;
- 6) w art. 8 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego w liczbie 2 powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego.”;
- 7) w art. 9 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna składa się z przewodniczącego, sekretarza i 15 członków, których powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego, spośród pracowników nauki i osób posiadających wybitne przygotowanie praktyczne z dziedziny sanitarno-epidemiologicznej. W pracach Rady, na zaproszenie Głównego Inspektora Sanitarnego, uczestniczą przedstawiciele centralnych organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz związków zawodowych, organizacji pracodawców i organizacji społecznych statutowo zajmujących się problemami sanitarno-epidemiologicznymi.
3. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu zatwierdzonego, w drodze zarządzenia, przez Głównego Inspektora Sanitarnego.”;
- 8) art. 10 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10. 1. Zadania Inspekcji Sanitarnej określone w rozdziale 1 wykonują następujące organy:
- 1) Główny Inspektor Sanitarny,
 - 2) wojewódzki inspektor sanitarny,
 - 3) powiatowy inspektor sanitarny,
 - 4) graniczny inspektor sanitarny dla obszarów przejść granicznych drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich, portów lotniczych i morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych.
2. Organy, wymienione w ust. 1, wykonują zadania Inspekcji Sanitarnej zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i w przepisach odrębnych.
3. Główny Inspektor Sanitarny koordynuje i nadzoruje ustawową działalność inspektorów sanitarnych.
4. Wojewódzki, powiatowy i graniczny inspektor sanitarny kierują działalnością odpowiednio wojewódzkiej, powiatowej i granicznej stacji sanitarno-epidemiologicznej, będących zakładami opieki zdrowotnej.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych, uwzględniając w szczególności terytorialny zakres działania oraz siedziby granicznych inspektorów sanitarnych.
6. Wojewódzki inspektor sanitarny może powierzyć powiatowemu i granicznemu inspektorowi sanitarnemu, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.
7. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o inspektorze sanitarnym bez bliższego rozróżnienia, to przepisy te odnoszą się do wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego.”;
- 9) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. 1. Wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego powołuje Główny Inspektor Sanitarny, po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego, przeprowadzonego z udziałem wojewody, w odniesieniu do wojewódzkiego i granicznego inspektora sanitarnego, lub starosty, w odniesieniu do powiatowego inspektora sanitarnego.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki i kryteria prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej.
 3. Powołanie na stanowisko inspektora sanitarnego następuje na okres 5 lat.

4. Zastępcę wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek właściwego inspektora sanitarnego.
5. Główny Inspektor Sanitarny może w każdym czasie odwołać wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności, jeżeli działalność tego inspektora sanitarnego lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji Sanitarnej, a zwłaszcza naruszyć bezpieczeństwo sanitarne na terenie właściwości danej jednostki. Odwołanie w tym trybie następuje w drodze decyzji administracyjnej i wymaga szczegółowego uzasadnienia na piśmie.”;
- 10) w art. 12:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji Sanitarnej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, organem właściwym jest powiatowy lub graniczny inspektor sanitarny, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w zakresie higieny radiacyjnej.”,
- c) w ust. 2 w pkt 1 wyraz „portowego” zastępuje się wyrazem „granicznego”;
- 11) w art. 12a:
- a) w ust. 1 po użytym dwukrotnie wyrazie „Inspekcji” dodaje się wyraz „Sanitarnej” ,
- b) w ust. 2 wyraz „portowych” zastępuje się wyrazem „granicznych” ,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego inspektora sanitarnego o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu i województwa. Wojewódzki inspektor sanitarny informuje zarząd powiatu o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla danego terenu.”,
- d) skreśla się ust. 4—7;
- 12) skreśla się art. 12b;
- 13) w art. 13 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) jest lekarzem i uzyskała kierunkową specjalizację w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach albo posiada inne wyższe wykształcenie
- i uzyskała specjalizację z dziedziny medycyny,”;
- 14) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, a także jego wysokość, uwzględniając w szczególności, przy określaniu trybu przyznawania dodatku — zadania, które będą zaliczane do czynności kontrolnych.”;
- 15) w art. 15:
- a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Minister właściwy do spraw zdrowia posiada w stosunku do stacji sanitarno-epidemiologicznych uprawnienia organu założycielskiego w rozumieniu przepisów o zakładach opieki zdrowotnej.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, strukturę organizacyjną, warunki i sposób działania stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz kwalifikacje wymagane na poszczególne stanowiska pracy, a także wzór legitymacji służbowej pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej, uwzględniając w szczególności:
- 1) przy określaniu struktury organizacyjnej — komórki organizacyjne stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 2) przy określaniu warunków działania — sposób nadawania regulaminu organizacyjnego stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 3) przy określaniu kwalifikacji — kwalifikacje zawodowe, wykształcenie, specjalizacje, przeszkolenia oraz minimalną liczbę lat pracy.”;
- 16) skreśla się art. 17;
- 17) skreśla się art. 19;
- 18) w art. 20 w ust. 1 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Biura Ochrony Rządu,”;
- 19) dodaje się art. 20a w brzmieniu:
- „Art. 20a. 1. Na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, w rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych oraz w stosunku do wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przemieszczających się przez to terytorium, zadania Inspekcji Sanitarnej wykonują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organizację

oraz warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną:

- 1) na terenie jednostek organizacyjnych określonych w ust. 1 oraz w rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych,
- 2) w stosunku do żołnierzy w służbie czynnej oraz pracowników wojska zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych określonych w ust. 1,
- 3) w stosunku do żołnierzy wojsk obcych i ich personelu cywilnego, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przemieszczających się.”;

20) skreśla się art. 24;

21) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Główny Inspektor Sanitarny może osobie posiadającej wymagane kwalifikacje nadać, z zastrzeżeniem ust. 2, w określonym zakresie oraz cofnąć uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do uzgadniania w imieniu inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.

2. Rzeczoznawcą do spraw sanitarnohigienicznych nie może być osoba będąca pracownikiem stacji sanitarno-epidemiologicznej lub członkiem korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Głównym Inspektoracie Sanitarnym.
3. Główny Inspektor Sanitarny powołuje w drodze zarządzenia Komisję Kwalifikacyjną do spraw oceny kwalifikacji kandydata na rzeczoznawcę do spraw sanitarnohigienicznych oraz prowadzi listę rzeczoznawców.
4. Za przyznanie uprawnienia rzeczoznawcy pobierana jest opłata.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje rzeczoznawców, warunki, zakres i tryb przyznawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych, wysokość opłat ponoszonych w związku z przyznaniem uprawnienia rzeczoznawcy, warunki i tryb działania oraz wynagradzania Komisji Kwalifikacyjnej, a także warunki i tryb uzgadniania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej, uwzględniając w szczególności:
 - 1) przy określaniu kwalifikacji — wykształcenie, praktykę zawodową oraz egzamin kwalifikacyjny,

2) przy określeniu warunków, zakresu i trybu przyznawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy — wykaz dokumentów niezbędnych do wszczęcia postępowania, zakres uprawnień rzeczoznawców oraz ich obowiązki.”;

22) w art. 35 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Rozporządzenie w szczególności ustali zakres uprawnień oraz rodzaj czynności kontrolnych, do wykonywania których został dany pracownik upoważniony.”;

23) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Kto utrudnia lub udaremnia działalność organów Inspekcji Sanitarnej, podlega karze aresztu do 30 dni, ograniczenia wolności albo grzywny.”

Art. 2. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872) w załączniku do ustawy w pkt 16 skreśla się kropkę i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) Główny Inspektor Sanitarny i inspektorzy sanitarni.”

Art. 3. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207 i Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384) w art. 8 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „w przypadkach określonych w ustawie o Inspekcji Sanitarnej”.

Art. 4. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne przejmujące portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne, a także kryteria i warunki przejścia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne, uwzględniając w szczególności sposób i tryb podziału portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych pomiędzy właściwe dla nich graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne.

2. Z dniem 1 stycznia 2002 r.:

- 1) portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne wchodzi w skład właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 2) wygasają akty powołania portowych inspektorów sanitarnych,
- 3) zadania Inspekcji Sanitarnej w odniesieniu do morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego

oraz portów i przystani, wykonywane przez portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne, przejmują właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne,

- 4) pracownicy portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych stają się pracownikami właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 5) budynki, urządzenia oraz inne składniki mienia, będące we władaniu portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, przechodzą we władanie właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych na dotychczasowych zasadach,
- 6) zobowiązania i należności portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przejmują właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne.

3. Z dniem przejęcia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne tracą moc wpisy portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych do rejestru zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 5. 1. Dotychczasowe uprawnienia rzeczoznawców do spraw sanitarnohigienicznych, upoważniające

do opiniowania dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, zachowują swoją ważność w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej obiektów realizowanych na obszarze kraju, w tym na obszarach kolejowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pracownicy stacji sanitarno-epidemiologicznych i członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w Głównym Inspektoracie Sanitarnym, którzy otrzymali przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do uzgadniania w imieniu inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, nie mogą wykonywać obowiązków rzeczoznawcy w okresie zatrudnienia w stacji sanitarno-epidemiologicznej lub Głównym Inspektoracie Sanitarnym.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1408

USTAWA

z dnia 6 września 2001 r.

o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki wytwarzania i przetwarzania materiałów i wyrobów, które w stanie gotowym do użytkowania są przeznaczone do kontaktu z żywnością lub pozostają z nią w kontakcie, oraz warunki wprowadzania do obrotu tych materiałów i wyrobów w celu zapewnienia bezpieczeństwa zdrowia lub życia człowieka.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) materiałów pokrywających lub powlekających środki spożywcze, które stanowią część środków spożywczych i mogą być spożywane razem z tymi środkami,
- 2) materiałów i wyrobów:
 - a) używanych w instalacjach i urządzeniach wodociągowych oraz w studniach,
 - b) będących przedmiotami zabytkowymi,
- 3) materiałów i wyrobów przeznaczonych na eksport do państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) materiały i wyroby — materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634), które w stanie gotowym do użytkowania są przeznaczone do kontaktu z żywnością lub pozostają z nią w kontakcie,
- 2) producent — przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679 i Nr 102, poz. 1115), który wytwarza, przetwarza, sprowadza z zagranicy lub wprowadza do obrotu materiały i wyroby,
- 3) wprowadzanie do obrotu — oferowanie do nabycia odpłatnie lub nieodpłatnie oraz sprzedaż hurtową lub detaliczną materiałów i wyrobów wytworzonych w kraju lub przywiezionych z zagranicy w celu ich dystrybucji lub użytkowania,